

asociación de
escritores
en lingua galega
www.aelg.org

poetas de Galiza

EDUARDO PONDAL
(1835-1917)

Ouh terra de Bergantiños,
ben te vexo desde lonxe,
cos teus trigos e os teus pinos!

**MANUEL CURROS
ENRÍQUEZ**
(1851-1908)

Xa no mundo non teño ninguén,
vou morrer e non ven os meus ollos
os ollos do meu doce ben

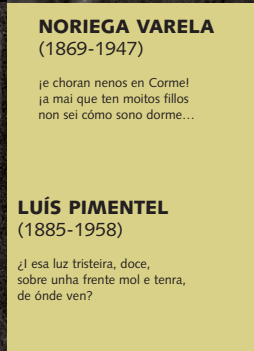
**FILOMENA DATO
MURUAIS**
(mediados XIX-1926)

¡Ayl! triste d'o qu'antre ferros,
os seus erros
de cote chorand'está

**RAMÓN
CABANILLAS**
(1876-1959)

Galicía! Nai e Señora,
sempre garimosa e forte;
preto e lexos; onte, agora,
mañá... na vida e na morte!

NORIEGA VARELA
(1869-1947)

je choran nenos en Cormel!
ja mai que ten moitos fillos
non sei cómo sono dorme...

**FRANCISCA HERRERA
GARRIDO**
(1869-1950)

¡Sint' o amor resquemor!
E vai beberlle, tenro, antr'os
beirños,
Aquel rego dulzón!

LUÍS PIMENTEL
(1885-1958)

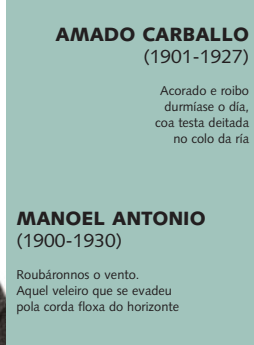
¿! esa luz tristeira, doce,
sobre unha frente mol e tenra,
de ónde ven?

**FERMÍN BOUZA
BREY**
(1901-1973)

Naquel biduido dos bidos
louzanos
o paxaro Sol non pia seus raios,
e morre de amor

ROSALÍA DE CASTRO
(1837-1885)

Daquelas que cantan as pombas i as frores,
todos din que teñen alma de muller.
Pois eu que n'as canto, Virxe da Paloma,
¡aí! ¿de que a terei?

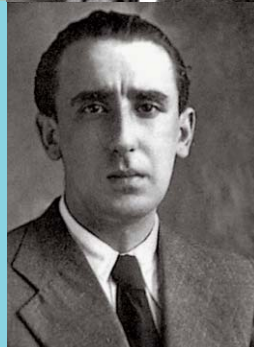

AMADO CARBALLO
(1901-1927)

Acorado e roibo
durmíase o día,
coa testa deitada
no colo da ría

MANOEL ANTONIO
(1900-1930)

Roubáronnos o vento.
Aquel veleiro que se evadeu
pola corda floxa do horizonte

MARÍA MARIÑO
(1907-1967)

Perdinme entre a mañá i a tarde.
Xa non sei si son,
si son ou é

**ÁLVARO
CUNQUEIRO**
(1911-1981)

Non coñeces o mar?
-Non
Nin o vento do mar?
-Non
Quen es, pois?
-Unha sombra noviña
recén nacida e núa,
terra adentro!

**CELSE EMILIO
FERREIRO**
(1912-1979)

afirmarse no amor dos devanceiros,
falar a fala nai,
a fala dos avós que temos mortos,
e ser, co rostro erguido,
marifeiros, labregos da linguaxe,
remo e arado, proa e rella sempre

LORENZO VARELA
(1916-1978)

Aramos sobre os mortos n'esta terra
i-o noso pan ten sabor de hosos
familiares, hirmans. O monte berra
baixo do arado, e chámannos os nosos

